

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

22 אוגוסט 2019

תלה"מ 19-02-49688 פ. נ' פ.

בעניין ג. הורי

לפני כבוד השופט ארץ שני

ל. פ.

המבקשת:

נד

ג. ב. פ.

המשיב:

נכחים:

המבקשת וב"כ – עו"ד יפעת שרולן-הדים

המשיב וב"כ – עו"ד צבי זך; גב' שילת יפרח (מתמחה)

דעתם החלטה

אגב אותו נוהל הקיים בבית המשפט לענייני משפחה במחוז תל-אביב – יפו, התחלתי עוסק בעניינים של הצדדים כפי בקשה של המותב המטפל, כבוד השופטת ארבל-أسل.

עניין לי לנערה בת .... המסרבת לראות את אמה וטענה של האם כי למעשה נקלענו לכל ניכור הורי.

טיפולו בעניין עד כה מפורט בפרוטוקולים השונים ואין בדיית לחזור על כך.

ביום 2019.08.08 כתבה המומחית אותה מייניטי, דוקטור ענבל קיבנסון-בראון (להלן: "המומחית") עדכו ולפיו מסרבת הקטינה מכל וכל לקשר עם אמה והיא שותקת במהלך הטיפול.

המומחית המליצה להורים לנסות ולפטור את הבעיה על דרך יצירת "פגשי אקראאי" מתוכנים מראש, בו יציגו של ההורים לנערה חזות סבירה ואחדה, אלא שאז נתקלה המומחית בעיה ולפיה האב אינו משתף פעולה, הוא חש פגוע הויאל והוגשה תביעה בשל הניכור ההורי והוא דרש כתנאי, כך כתובת המומחית, שהאם תתנצל בפני הבית.

אגב הדיוון היום הסבירו לי האב ובא כוחו, האב עצמו בשפת גופו ובא כוחו במילוטיו, כי האב אינו חש שהוא חבר של האם, אין הוא יכול להציג מצג לא אמיתי שהוא אינו פגוע או שמסוגל לעת

הזה לשתף פעולה עם המלכוטיה של המומחית, או להציג מצג כלשהו של אמפתיה כלפי הסיטואציה וככלפי האם ובצדק אומר בא כוחו כי אל לו לבית המשפט לאlez את האב לנוכח מאור פנים כלפי האם, שעה שרגשותיו של האב כלפי האם הם רגשות של פגיעה ועלבון.
בambilותיו של עורך הדין זו: "אפשר לחייב את האב להיות חבוי שלא?"

באופן שהוא אופייני משלו לתופעות של ניכור הורי מסביר לי עורך הדין זו כי עלי להמתין ובעתיד אולי תהא תקווה ואולי אף תרצה אם את מרשו, לכאן או לכאן.

הסיטואציה אליה הגיענו מחייבת התייחסות נרחבת קצת יותר, שכן המומחית כתבת כי דרישתה מן ההורים להציג חוות מאוחדת וכי נובעת מסבירותה שאם יבוצע ההליך כפי כלפי הילדה, רק תגבר התנגדותה של הילדה ותחוותה שיש בידיה כוח רב להtanגד תטעצם.

כתבתי כבר בעבר ונדמה לי שהדברים פורסמו, כי בין הזכיות שיש לקטין לא קיימת לו הזכות "להתגרש" ממי מהוריו.

זכות השתקה קיימת לאדם, גם לקטין בהליך פלילי. אלא שבHALICH AZORCHI כמו כן נתפסת השתקה גם כהתרסה כלפי סמכות, גם כפונקציה של תחושת הקטינה שהיא מחזיקה בידיה כוח רב.

אומר בקול גדול כי האופציה של הזנת הניכור עד אשר יתרצה קטין, אין סיכון ממשי לשלוומו ובאין הצדקה לניכור והזדהות של קטין עם פגיעתו של ההורה האחורה ורגשותיו שנפגעו אינם צדוק ראוי, הוא לא בין האופציות המונחות לפתחו של בית המשפט.

כתבתי בשעתו, בהשוותי להליך על-פי "אמנת האג", כי ניכור הורי תועפה בلتוי חוקית שגם בחינת טובת קטין במובנה קוצר הטווח, נסוגה מפני אי החוקיות ובאין צדוק ראוי לא ימתין בבית המשפט ויפעל בנסיבות LICHTER KESHER כלשהו גם אם לא תזריר מאד, גם אם לא בהיקף רחוב מאד – אך קשר בין ההורים צריך להיות.

המושג "ניכור הורי" כפי שנעשה בו שימוש במדינת ישראל אינו צמוד עוד להגדרות אשר קבוע גרדנר בשעתו. כשם שבשפות העממיות אקטואר הוא מומחה לחישובים חשבונאים בין בני זוג אף שמדובר במקרה הסטטיסטיקה, שנועד לחישובי鄙טוח והבטיות עם השנים הרחוב, אז המושג "ניכור הורי" הוא בעצם תיאור לכל העדר קשר ולא סיבה מוצדק והצדקה בעניין האדם הסביר ובמילים אחרות, הבנתו של בית המשפט האם יש הצדקה לניתוק הקשר אם לאו.

העובדת שבן זוג אחד נפגע מגירושין או מהתנהגות האחורה אינה מותירה לאוטו הורה, החייב על-פי חוק לנוכח כפי הורה מסור ולא להטיל רגשותיו על מי מילדי הצדדים על-מנת שזה יזדהה עמו ויעניש את ההוראה האחורה, על דרך התנכרות והתכחשות לו.

במקרה שכאו ברור שהקטינה מזדהה עם אביה, חומלת עליו וזה האחרון גם אם אין הורה מנכرا, בוודאי שאינו פועל ועשה את הנדרש כפי חובתו ההורית לפועל על-פי המלצות המומחית. **כאשר אומר הוא "חכו כולכם עד אשר רשותי ינוחמו", בעצם מעניק הוא "רוח ביתך" לניכר.**

יכול האב לומר שאין הוא הורה מנכرا במובן הקלסי של הדברים, קרי הורה אשר פועל ליצירת ניכור והוא רק ממתיין שרגשותיו יפוייסו.

אלא שלצער, ניכור נוצר לא תמיד בעטיו של אחד ההורים. במקרים נדירים יותר נוצר הניכור ביוזמתו שלקטין והדברים אופייניים בדרך כלל לקטינים בני עשרה, כך לפחות על-פי ניסיוני.

באותם מקרים הנפוצים פחות נוצר לפעמים הניכור בשל אינטנסים שלקטין, כאמור כי נוח לו יותר שלא להיות בקשר או להתגורר עם הורה פלוני ללא קשר ולעתים נוצר הוא ביוזמתו שלקטין, בשל חמלתו או הזדהותו עם אחד ההורים.

למרבה הצער ניכור כזה אשר מקורו בקטין, כאמור חסר הצדקה לעדר קשר אשר נוצר ביוזמת הקטין "פורח" כאשר ההורה המשמרן אינו נרתם במלוא הכוח להכחיד את תופעת הניכור.

בשולי הדברים אומר, כי אם כבר התייחסנו לגורמי ניכור, טוב יעשו שירות הרוחה אם יקפידו שלא ליתן "ברכת דרך" אשר עלולה להניע ניכור וגם במקרים נדירים שכלה נתקלנו, במיוחד על רקע הורה הפוגע ומעלייב את עובדי הרוחה.

אמור מעטה כי כשאנו מדברים על נתק בקשר שיש בו משום הניכור, לא בהכרח צריכה להיות אצבע מאשימה מונפת כלפי אחד ההורים, אלא שהאצבע המאשימה עלולה להיות מופנית גם כלפי הורה שלא התניע את הליך הניכור אך אין הוא עושה מעשה של ממש שיש בו ברכה, לצורך הכחduto.

כתבתי כבר בעבר כי מי הרוצה אסמכתאות להכרת הדין הישראלי לצורך להכחיד את תופעת הניכור ההורי, מוזמן לפנות לפסק דין המאלף של כבוד השופט שוחט אגב עמ"ש (ת"א) - 60592 .03-15

חוובתו של בית המשפט היא לפעול כאן ועכשו, כך כתבתי בעבר, **ובית המשפט אין לו את הרשות או הפריבילגיה שלא להחליט.**

לבית המשפט אף אין את הרשות להשלים עם אי חוקיות ומכאן שכאשר כותבת לי המומחית שנקייטת מעשה רק תחמיר את התנהגות הנערה, עדין אין בכך פתרון לאי החוקיות שבתנהלות הנערה.

מציע אני לצדדים לעיין אף בرم"ש (חיפה) (כבוד השופט ניוסי) 19-05-45319, האומר ומצדיק נקיטת הליכים משמעותיים בתיק המוכר היטב לבית המשפט, אכן ועכשו. כן אפנה לפסק דין המענין של חברי, כבוד השופט פפרני, בתלה"מ (חדרה) 58976-12-16.

להבנתי היטבה לתאר מcolm חברתי, כבוד השופט גורביץ'-שיינפלד בבית המשפט לענייני משפחה אגב תמ"ש 2533-05-15, כאשר בחרה היא במקום לעסוק בתיאוריות של גרדנר אשר אומצו בבית המשפט העליון ובבית המשפט המוזיא והפנתה עיקר לעובdotו של דוקטור קרייג צילדרס אשר עסוק בהורות פטוגנית, קרי הורות חולה (וראה שם, החל מעמוד 5 לפסק הדין).

אומר להורים שלפני כי מדובר ברעה חולה שרבים הממליצים להכינה במפורש לנדר ההגדרות שבדי.א.ס. אם העתיד להतפרס וכי אף ארגון הבריאות העולמי גם הכיר בתופעה ככזו הדורשת טיפול.

مالיו ברור שם- די.א.ס. אם החמיishi אינו כולל ניכור הורי אך כולל הורות פטוגנית, לא יכול האב לומר כי אינו משתחף פעולה באופן אקטיבי עד אשר רגשותיו לא יפויסו. מדובר בתופעה אשר בית המשפט אינו יכול ליתן לה יד, גם אם משמעות הדבר כפיה מניעת אי החוקיות על קטינה.

שום בית משפט אינו רוצה להתעמת במישרין עם קטין ונוח לו גם הרבה לטפל בבוגרים. אלא שאני והמומחית לא רק בשל שאלת אי החוקיות שבהתנהבות הנערה, חלוקים האם עצם ההנחה לנערה לא רק מעכימה את תחושת ה"כל יכול" שהיא חייה ורוב העוסקים בניכור הורי סוברים שחלק מטובת הקטין הקשורה בהחדרת התופעה נועדה אף ללמד קטין שיש גבולות ואין הוא "כל יכול", ובלשון הקטינים – "לא רק הוא מחליט עליו".

כאמור, הגעתו לכלל מצב שם לא ישף האב פעולה בתוך זמן הנראה לעין ועשה כהמלצתה של המומחית, כמו בסוג שהוא לצד הדרך והותיר את הקטינה להתמודד עמי אגב העדפת רגשותיו על טובתה של הקטינה.

הואיל וכך, אם לא יבוצעו מפגשים משכיעי רצון תוך 10 ימים מהיום תוך שהמומחית מזוחת כי האב משתחף פעולה לשבעיות רצונה, מורה אני לשירותי הרווחה אשר בסמוך למקום מגורי הקטינה להציג בפניי תוך 30 ימים תכנית, אשר תשקל הוצאת הקטינה מביתה וזאת בעצה אחת עם המומחית.

מקש אני משירותי הרווחה במקרה זה לשקל שאלת הוצאה הקטינה ממשמרתו של האב או להמליץ על תוכנית אחרת אשר לא תؤתר בידי הקטינה והאב שיקול דעת לפעול באין חוקיות.

בשלב זה ממנה אני את עורכת הדין שירי מלכה כאפוטרופא לדין לקטינה, בשכר טרחתה יישאו הצדדים – שני שלישי האב ושלישי האם.

מבקש אני מעורכת הדין מלכה, המתמנה כМОון בכפוף להסכםה, להסביר לקטינה ממשמעות אי
שיתוך הפעולה והוא רשאית להיעזר לשם כך באיש טיפול.

ידמו נא ההורים כי ידי מונחת על "כפטור פעמו" האזעקה והازהרה וזה "מצצלל" בקול גדול.

אני מתיר פרסום החלטתי זו, ללא פרט מזהה כלשהו אודוות הצדדים.

ניתנה והודעה היום כ"א אב תשע"ט, 22/08/2019 במעמד הנוכחים.

ארז שני, שופט